

LXXV.

Forslag til Lov

om

Enerets-Benævnelse for særlig Uddannelse.(Fremsat i Landstinget den 14. Oktober 1931 af Statsminister *Stauning*).

§ 1.

Naar der indenfor et vist Omraade for Personer med særlig Uddannelse af Staten er eller maatte blive anordnet en offentlig kontrolleret afsluttende Prøve, kan Statsministeren efter Forslag fra det Ministerium, under hvilket det paagældende Omraade henhører, ved en Bekendtgørelse, der optages i Lovtidende, med de i denne Lov foreskrevne Virkninger fastsætte Benævnelsen for dem, der har bestaaet Prøven. Benævnelsen kan optages i det Bevis, der maatte blive udstedt for bestaaet Prøve.

Er der indenfor forskellige Omraader anordnet Prøver af fornævnte Art, som maa anses for ligestillede, vil der for dem, der har bestaaet Prøverne, kunne fastsættes samme Benævnelse.

Den paa fornævnte Maade fastsatte Benævnelse kan kendetegne saavel den ved Prøven afsluttede Uddannelses Art som den Virksomhed, Uddannelsen tilsigter; men som Benævnelse i Henhold til denne Lov kan ikke fastsættes en fra Erhvervsvirksomhed hentet Benævnelse, der er almindeligt benyttet af erhvervsdrivende, som ikke har bestaaet en af de i Stk. 1 ommeldte Prøver.

§ 2.

Naar en Benævnelse er autoriseret i Henhold til § 1, skal en Bekendtgørelse herom ved Statsministeriets Foranstaltning indrykkes i Statstidende.

Over de autoriserede Benævnelser skal der i Statsministeriet føres et Register.

§ 3.

Ret til at benytte en i Henhold til § 1 autoriseret Benævnelse kan efter Omstændighederne af Statsministeren efter Anbefaling af det Ministerium, under hvilket det paagældende Omraade henhører, indrømmes Personer, som i Udlandet har gennemgaaet en Uddannelse, der skønnes at kunne sidestilles med den her i Landet med en af de i § 1 nævnte Prøver afsluttede Uddannelse.

Bortset herfra maa en i Henhold til § 1 autoriseret Benævnelse alene benyttes af dem, som har bestaaet den anordnede Prøve.